

РЕШЕНИЕ

№ 34649

гр. София, 22.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав, в
публично заседание на 29.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

като разгледа дело номер **7407** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 64, ал. 4 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/ във вр. чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на В. С. Н., ЕГН [ЕГН], изтърпяващ наказание лишаване от свобода в Затвора С., подадена чрез адв.Р. Д., срещу Заповед №37/18.06.2025 г. на и.ф. началника на Затвора С., с която е отказано на жалбоподателя да бъде преместен в затворническо общежитие от открит тип ЗО „К.“.

Жалбоподателят счита жалбата за незаконосъобразна и моли за нейната отмяна.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. Д., поддържа жалбата и моли да бъде отменена процесната заповед. Претендира сторените по делото разноси.

Ответникът – Началникът на Затвора - С., редовно призован, представлява се от юрк.К., която моли съдът да отхвърли жалбата като неоснователна.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като разгледа предоставените доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намери за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят В. С. Н. изтърпява наказание "лишаване от свобода" в Затвора [населено място], където е приведен на 20.07.2023 г., осъден на наказание "лишаване от свобода", като на осн.чл.25 от НК е определено едно общо наказание за срок от 8 г. с присъда по НОХД № 1140/2010 г. по описа на ОС-Варна, при първоначален строг режим, считано от 21.07.2023 г.

С молба вх. № М-5370/13.05.2025 г. до Началника на Затвора-С., л/св. В. Н. е поискал да бъде преместен в ЗООТ „К.“.

На 11.06.2024 г. е изготвен доклад за оценката на риска от ИСДВР на л/св. В. Н., в който подробно

са отразени обстоятелства, касаещи отношението на лицето към извършеното правонарушение, към полагането на труд, личностни качества, способности и възможности, като към момента на издаване на Заповедта същата е 51 т.

Изготвено е и становище от гл. инспектор Д. Г. – НС СДВР, в което е посочено, че към датата на подаване на молбата не е налице първата предпоставка, визирана в разпоредбата на чл.64, ал.1 от ЗИНЗС и към 16.06.2025 г. не е изтърпял изискуемия минимум от j от наложеното наказание лишаване от свобода. Предложено е спрямо лишения от свобода В. Н. да бъде приложена прогресивната система при спазване на договорения в плана на присъдата цели и задачи. Отбелязано е в становището, че при продължаване добрата линия на поведение, липсата на наказания, спазване на установените правила и законови норми, не се възразява на по-късен етап да се приложат нормите на чл. 64 от ЗИНЗС спрямо лишения от свобода Н..

С оспорената в настоящото производство заповед Началникът на затвора в [населено място] е приел, че в случая не е налице втората предпоставка визирана в чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС касателно изтърпяване на най-малко една четвърт, но не по-малко от 6 месеца от наложеното наказание в затвор или в затворническо общежитие от закрит тип.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок от лице с правен интерес и срещу акт, за който изрично е предвидена обжалваемост пред административния съд, поради което тя е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 64 от ЗИНЗС лишените от свобода с добро поведение, които са изтърпели най-малко една четвърт, но не по-малко от 6 месеца от наложеното наказание в затвор или в затворническо общежитие от закрит тип, могат да бъдат премествани по инициатива на началника на затвора или по тяхна молба за доизтърпяване на наказанието в затворнически общежития от открит тип, като началникът на затвора се произнася с мотивирана заповед след вземане на становището на ръководителя на направлението за социална дейност и възпитателна работа, на заместник-началника по режимно-охранителната дейност и на началника на съответното затворническо общежитие относно поведението на осъдения по време на изтърпяване на наказанието и съобразно изискването на чл. 43, ал. 4.

Оспорената заповед е издадена от компетентния съгласно чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС орган – началникът на затвора. Спазени са изискванията по отношение формата на административния акт, заповедта е подробно и конкретно мотивирана, като в нея са посочени фактическите и правни основания за издаването ѝ. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. В случая административното производство е започнало по подадена от жалбоподателя молба и се е развило в съответствие със специфичните изисквания по ЗИНЗС, като са изискани и взети предвид становища от лицата, посочени в чл. 64, ал. 2 от ЗИНЗС.

Оспорената заповед е постановена при спазване на материалния закон.

За да откаже преместване от затвора – [населено място] в затворническо общежитие от открит тип "К.", Началникът на Затвора е разгледал правното положение на л.св. и становищата на съответните ръководители и е приел, че към 16.06.2025 г. В. С. Н. не е изтърпял изискуемия минимум от j от наложеното наказание лишаване от свобода.

Видно от съдържанието на чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС, законодателят не дава автоматично право на л/св. да бъдат премествани в затворническо общежитие от открит тип дори и да отговарят на условията, предвидени в този законов текст. У. термин е "могат да бъдат премествани", т.е. в правомощията на компетентния административен орган е да извърши съответна преценка, която включва, както законосъобразност, така и целесъобразност, а последната не подлежи на съдебен

контрол. Решението за преместване е обвързано с констатацията за изтърпяване на наложеното наказание за определен период от време в затвор или затворническо общежитие от закрит тип и с преценка на цялостното поведение на лишения от свобода.

Законодателят изисква наличие на конкретни предпоставки във връзка със срока на изтърпяното до момента наказание, но е предоставил правомощие при тези предпоставки административният орган да прецени поведението на лишения от свобода, рискът от рецидив и целите на наказанието. Преценката кое поведение представлява достатъчна и основателна предпоставка за преместване е предоставено на административния орган.

Административният орган действа в условията на оперативна самостоятелност, съобразно формираното у него вътрешно убеждение. Преценява на първо място наличието на предпоставките за това - изтърпян срок от наказанието, и след това с оглед поведението на лишения от свобода, която преценка от своя страна не подлежи на съдебен контрол /в този смисъл трайната практика на ВАС на РБ по тълкуване и прилагане на закона Решение № 4199 от 11.04.2016 г. на ВАС по адм. д. № 10460/2015 г., Решение № 7995 от 10.06.2013 г. на ВАС по адм. д. № 3391/2013 г./

В конкретния случай началника на Затвора С. е направил преценка на всички относими факти и обстоятелства, свързани с преместването на жалбоподателя Н., в резултат на които е приел, че не са налице условията за преместване по отношение на него в затворническо общежитие от открит тип.

По отношение на В. Н. не е налице задължителната предпоставка, съгласно чл. 64, ал.1 ЗИНЗС да е изтърпял най-малко една четвърт, но не по-малко от 6 месеца от наложеното наказание в затвор или в затворническо общежитие от закрит тип. Видно от изложеното по-горе и наличните по делото данни, нито към дата на подаване на молбата – 13.05.2025 г., нито към датата на постановяване на оспорената заповед -18.06.2025 г. В. Н. е изтърпял в затвор или затворническо общежитие от закрит тип изискуемата j от наложеното наказание съобразно нормата на чл. 64, ал.1 от ЗИНЗС

С оглед на всичко изложено, съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, след изпълнение на процесуалните изисквания на закона - представяне на становища от всички посочени в разпоредбата на чл. 64, ал.2 от ЗИНЗС длъжностни лица, изложени са ясни и подробни мотиви за направения отказ. Спазени са материално-правните и процесуалните норми, заповедта е издадена в писмена форма, мотивирана е, и съответства на целта на закона.

Предвид изложеното съдът намира, че постановеният отказ е законосъобразен и жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Ответникът не претендира разноски и такива не следва да му се присъждат.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл. 64, ал. 4 от ЗИНЗС, Административен съд – София град, Трето отделение, 57 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. С. Н., ЕГН [ЕГН], изтърпяващ наказание лишаване от свобода в Затвора С., срещу Заповед №37/18.06.2025 г. на и.ф. началника на Затвора С., с която е отказано на жалбоподателя да бъде преместен в затворническо общежитие от открит тип ЗО „К..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест, съгласно чл. 64, ал. 4 от ЗИНЗС.

На основание чл. 138, ал. 1 АПК препис от решението да се изпрати на страните.